

РЕШЕНИЕ

№ 410

гр. София, 22.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 99 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПЕТРОСЛАВ В. КЪНЕВ

при участието на секретаря СТАНИСЛАВА ИЛ. ЧЕРВЕНЯКОВА като разгледа докладваното от ПЕТРОСЛАВ В. КЪНЕВ Административно наказателно дело № 20231110209168 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „САЙТГРАУНД ХОСТИНГ“ ЕООД, ЕИК 204181297 срещу наказателно постановление № 23-2300233 от 05.06.2023 г., издадено от директор на дирекция „Инспекция по труда - Софийска област“, с което за нарушение на чл.38, ал.6 от Закона за хората с увреждания (ЗХУ) на дружеството-жалбоподател е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева на основание чл.97, ал.1 от ЗХУ.

В жалбата се твърди, че издаденото наказателно постановление било незаконосъобразно, неправилно и необосновано. Сочи се, че дружеството не е извършило вмененото му нарушение, тъй като при заплащане на компенсационните вноски, дължими съгласно чл.38, ал.2 от ЗХУ за месеците от април до декември 2022 г. платило с 3408 лева повече от дължимата сума, които пари впоследствие му били върнати. За някои от месеците дружеството действително допуснало забава в заплащането, но към съставяне на АУАН нарушението не съществувало. Алтернативно жалбоподателят моли съда да приеме, че случаят е маловажен, тъй като задълженията били погасени доста преди проверката, а дружеството дори надплатило задълженията си. Твърди се, че наказанието било завишено и не можело да изиграе превантивна функция, като се явявало самоцелно наложено, без да се преценят смекчаващите обстоятелства. Поддържа се, че в НП не са обсъдени всички представени от дружеството доказателства. Иска се отмяна на издаденото НП.

В съдебно заседание процесуалният представител на дружеството-жалбоподател поддържа изцяло депозираната жалба и изложените в нея основания за отмяна на атакуваното НП. Твърди, че забавата била минимална, а към датата на съставяне на АУАН дружеството имало надвнесени суми в размер на 3408 лева, което обуславяло по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с типичните нарушения от този вид. Моли за приложение на чл.63, ал.2, т.2 от ЗАНН. Претендира юрисконсултско възнаграждение и представя писмени бележки.

Процесуалният представител на АНО оспорва жалбата. Заявява, че същата е неоснователна и моли съда да потвърди наказателното постановление като правилно и законосъобразно. Счита, че случаят не бил маловажен, понеже задължението било изпълнено едва през месец март 2023 г. и се касаело за нарушение на ЗХУ, а наложеното наказание било в минимален размер. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Настоящият състав намира, че жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена от легитимирано лице, в законоустановения срок, срещу подлежащ на обжалване акт, съдържа необходимите реквизити, а производството е редовно образувано пред РС-София.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

На 29.03.2023 г. в обект на контрол – офис на ул. „Олимпийска“ № 6, ет. 7, район „Витоша“, в гр. София, била извършена проверка по спазване на трудовото законодателство от страна на „Сайтграунд Хостинг“ ЕООД, а впоследствие проверката продължила по документи на 03.04.2023 г. и на 05.04.2023 г. в сградата на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“. Установено било, че работодателят „Сайтграунд Хостинг“ ЕООД е работодател на 540 служители според средно списъчен състав за 2021 г. и съответно през 2022 г. е следвало да назначи 11 лица, които имат трайно намалена работоспособност. Установено било, че работодателят не е назначил лица с трайна неработоспособност в изпълнение на квота за месец декември 2022 г. и не е подал уведомление до Агенцията по заетостта, с което желае да използва посредничеството на Агенцията по заетостта за назначаване на 8 лица с трайна неработоспособност. По време на проверката по документи от страна на работодателя е представена информация за назначени лица в изпълнение на задължението по чл.38, ал.1 от ЗХУ, протокол от 05.12.2022 г., удостоверяващ определени работни места за изпълнение на квотата по чл.38, ал.1 от ЗХУ през 2022 г. и приложение към него. В приложението са определени лицата ПХД., НТХ. и ГПМ..

Проверяващите приели, че не са били предприети мерки за заемане на пълната квота от 11 лица за 2022 г. и не са били заплатени в срок дължимите компенсационни вноски за месец декември 2022 г. за 8 лица – в размер на 30% от минималната работна

заплата за страната за съответната година – в случая 1704 лева, не по-късно от 31.12.2022 г. При проверката не били представени документи за освобождаване от задължението по чл.38, ал.1 от ЗХУ до края на календарната 2022 година.

Видно от преводните нареждания и изготвената по делото съдебно-счетоводна експертиза, то до месец август 2022 г. включително регулярно са били заплащани от дружеството дължимите компенсационни вноски, като не е имало надвнасяне или внасяне на по-малки суми. От месец септември нататък, дължимите суми за компенсационни вноски за месеците септември, октомври, ноември и декември са били общо 7455 лева. В този период са направени три плащания – на 23.09.2022 г. в размер на 1491 лева, на 02.12.2022 г. в размер на 3942 лева и на 22.12.2022 г. в размер на 1704 лева, като общият размер на плащанията към 31.12.2022 г. за тези четири месеца е бил 7137 лева. Следователно разликата между платеното и дължимото е 318 лева, поради което за месец декември 2022 г. не е налице пълно неплащане на дължимата сума от 1704 лева, а същата е била платена почти изцяло, като са останали за плащане само 318 лева. Реално незаплатените компенсационни вноски за месец декември 2022 г. са били 318 лева, а не пълната сума от 1704 лева. Впоследствие на 10.03.2023 г. дружеството направило ново плащане в размер на 3726 лева, което покрило останалото задължение за месец декември 2022 г. в размер на 318 лева, а по-късно надвнесената сума от 3408 лева (3726 минус 318) била възстановена на работодателя „Сайтграунд Хостинг“ ЕООД.

На 05.04.2023 г. срещу дружеството-жалбоподател бил съставен АУАН № 23-2300233 за извършено нарушение по чл.38, ал.6 от ЗХУ. Същият бил предявен на представляващ дружеството, който го подписал без възражения. Актът бил подписан от актосъставителя и един свидетел.

Административнонаказващият орган приел фактическите констатации в акта за категорично доказани и издал обжалваното понастоящем наказателно постановление № 23-2300233 от 05.06.2023 г., с което за нарушение на чл.38, ал.6 от ЗХУ на дружеството-жалбоподател е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева на основание чл.97, ал.1 от ЗХУ.

Така изложената фактическа обстановка се установява по категоричен начин от показанията на свидетеля А. Г., от приложените по делото писмени доказателства и от изготвената по делото съдебно-счетоводна експертиза. Свидетелят Г. подробно разказа за извършената проверка и констатациите от нея. Показанията му са логични, последователни, непротиворечиви и се подкрепят от събрания по делото доказателствен материал, поради което съдът ги кредитира. От изготвената по делото съдебно-счетоводна експертиза и приложените платежни нареждания се доказва, че до месец август 2022 г. включително регулярно са били заплащани от дружеството дължимите компенсационни вноски, като не е имало надвнасяне или внасяне на по-

малки суми. За месец август 2022 г. действително неправилно е било посочено в платежното нареждане „вноски за 8 незаети места“, като незаетите места са били 7, но от друга страна заплатената сума от 1491 лева е била именно за 7 незаети места по 213 лева за място, тоест няма надвнасяне. От месец септември нататък, дължимите суми за компенсационни вноски за месеците септември, октомври, ноември и декември са били общо 7455 лева. В този период са направени три плащания – на 23.09.2022 г. в размер на 1491 лева, на 02.12.2022 г. в размер на 3942 лева и на 22.12.2022 г. в размер на 1704 лева, като общият размер на плащанията към 31.12.2022 г. за тези четири месеца е бил 7137 лева. Следователно разликата между платеното и дължимото е 318 лева, поради което за месец декември 2022 г. не е налице пълно неплащане на дължимата сума от 1704 лева, а същата е била платена почти изцяло, като са останали за плащане само 318 лева. Реално незаплатените компенсационни вноски за месец декември 2022 г. са били 318 лева, а не пълната сума от 1704 лева. Впоследствие на 10.03.2023 г. дружеството направило ново плащане в размер на 3726 лева, което покрило останалото задължение за месец декември 2022 г. в размер на 318 лева, а по-късно надвнесената сума от 3408 лева (3726 минус 318) била възстановена на работодателя „Сайтграунд Хостинг“ ЕООД.

Съдът, с оглед установената фактическа обстановка и съобразно възраженията и доводите на дружеството-жалбоподател, както и като съобрази задължението си да проверява изцяло законосъобразността на наказателното постановление, независимо от основанията, посочени от страните, прие от правна страна следното:

При съставяне на АУАН и при издаване на атакуваното НП са спазени изискванията, визирани в разпоредбите на чл.42 и чл.57 от ЗАНН. АУАН и НП са издадени от компетентни органи, съдържат всички изискуеми от ЗАНН реквизити - описано е нарушението и обстоятелствата, при които то е извършено, посочени са дата и място на извършване на деянието, както и нарушената законова разпоредба и нормата, въз основа на която е определена санкцията. Спазени са сроковете по чл.34 от ЗАНН за съставяне на акта и издаване на НП. В случая не са налице формални предпоставки за отмяна на обжалваното НП, тъй като при реализиране на административнонаказателната отговорност на дружеството-жалбоподател не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да накърняват правото му на защита до степен, даваща основание на съда да отмени оспореното НП само на това основание, без да разглежда спора по същество.

Видно от приложената по делото Заповед № 3-0864/17.10.2022 г., изпълнителният директор на ИА „ГИТ“ е възложил на директорите на дирекции „Инспекция по труда“ да осъществяват правомощия на административнонаказващ орган по смисъла на чл.47 от ЗАНН, като издават наказателни постановления. Видно от заповед № ЧР-88/24.01.2014 г. актосъставителят А. Г. е назначен на длъжност главен

инспектор при Дирекция „Инспекция по труда - Софийска област“.

Съгласно чл.38, ал.1 от ЗХУ: „С цел гарантиране на заетостта на хората с трайни увреждания в обичайна работна среда работодателите назначават работници и служители с трайни увреждания съгласно квота, както следва: 1. работодатели с 50 до 99 работници и служители – едно лице с трайни увреждания; 2. работодатели със 100 и над 100 работници и служители – две на сто от средносписъчния си състав“. По делото категорично се установи от обективна страна, че дружеството-жалбоподател е задължено лице по чл.38, ал.1, т.2 от ЗХУ, тъй като има 540 служители според списъчен състав за 2021 г. и през 2022 г. е следвало да назначи 11 лица, които имат трайно намалена работоспособност. Доказа се, че квотата за 2022 г. от 11 лица не е била заета. Съгласно чл.38, ал.6 от ЗХУ: „При неизпълнение на задължението по ал. 1 и 5 работодателят дължи ежемесечно компенсационна вноска в размер 30 на сто от минималната работна заплата за страната за всяко незаето работно място за човек с трайно увреждане“. За месец декември 2022 г. работодателят е дължал компенсационни вноски за 8 лица в размер на 30% от минималната работна заплата за страната за съответната година, а именно – 1704 лева. В чл.29, ал.6 от ППЗХУ е предвидено, че компенсационната вноска по чл.38, ал.6 от ЗХУ се заплаща не по-късно от последното число на месеца, за който се отнася, в случая 31.12.2022 г. Нарушението е формално и се явява извършено на датата, следваща последната дата на срока, в който се дължи заплащане на вноската – 04.01.2023 г., понеже първите три дни на месец януари 2023 г. са били неработни. По делото се доказва, че към 31.12.2022 г. не са били заплатени изцяло (имало е частично плащане) компенсационните вноски от 1704 лева, дължими за месец декември 2022 г. С плащането на 22.12.2022 г. в размер на 1704 лева са били доплатени дължимите компенсационни вноски за месец ноември 2022 г. и са били заплатени 1386 лева за месец декември 2022 г., като са оставали за плащане още 318 лева за месец декември, които са били заплатени на 10.03.2023 г. Предвид на това и след като не са били заплатени изцяло дължимите компенсационни вноски за месец декември 2022 г. до края на този месец, то е налице от обективна страна нарушение на чл.38, ал.6 от ЗХУ.

Доколкото е ангажирана административнонаказателната отговорност на юридическо лице, която е обективна и безвиновна, то не следва да бъде обсъждан въпросът за субективната страна на деянието, към която спадат освен наличието на вина, така също причините и мотивите за извършване на нарушението. Достатъчно е да е извършено нарушение от обективна страна, каквото се доказва.

Разпоредбата на чл.97, ал.1 от ЗХУ гласи, че: „На работодател, който не е изпълнил задължението по чл.38, ал.6 се налага глоба от 1000 до 2000 лева или имуществена санкция от 2000 до 5000 лева“. На дружеството е наложена имуществена санкция в минимален размер от 2000 лева.

В процесния случай обаче се установява, че на първо място задължението на дружеството за заплащане на компенсационни вноски за месец декември 2022 г. е било почти изцяло изпълнено в законовия срок, тъй като към датата на нарушението са били заплатени 1386 лева от дължимите 1704 лева, тоест не са били заплатени само 318 лева. Освен това, макар и със забава, тези 318 лева са били платени на 10.03.2023 г., като дори е надвнесена сума от 3408 лева, която е била възстановена на „Сайтграунд Хостинг“ ЕООД. Това означава, че далеч преди съставяне на АУАН от 05.04.2023 г. и на обжалваното НП, което е издадено на 05.06.2023 г., задължението по чл.38, ал.6 от ЗХУ е било изпълнено изцяло. В тази връзка съдът споделя съображенията на жалбоподателя, че в случая са налице основания за приложение на чл.28 от ЗАНН. Конкретният случай е маловажен и съществено се различава по степен на обществена опасност от други нарушения от същия вид. Задълженото лице – работодателят „Сайтграунд Хостинг“ ЕООД е изпълнило голяма част от задължението си още преди датата на нарушението, като са останали за доплащане само 318 лева от дължимите 1704 лева, след което, макар и със забава е погасило задължението си още преди приключване на проверката, респективно преди съставяне на АУАН и НП. Забавата е малко над два месеца, но тя се отнася само за сумата от 318 лева, която е една малка част от дължимите компенсационни вноски за месец декември 2022 г. Макар и нарушението да е формално, то трябва да се отчете, че дружеството не е бездействало, а е изпълнило задължението си и фискът не е ощетен. Съдът отчита и значението на следните обстоятелства: Компенсационната вноска по чл.38, ал.6 от ЗХУ в размер на 30% от минималната работна заплата е публично вземане и съгласно чл.29, ал.5 от ППЗХУ подлежи на принудително събиране по реда на ДОПК. Този ред за събирането ѝ би се заобиколил със санкционната разпоредба на чл.97, ал.1 от ЗХУ, предвиждаща при неизпълнение на задължението по чл.38, ал.6 от ЗХУ налагането на многократно по-високо по размер административно наказание – от 1000 лева до 2000 лева глоба или имуществена санкция от 2000 до 5000 лева. Вземането по наказателното постановление също е публично държавно вземане съгласно чл.162, ал.2, т.7 от ДОПК, а НП – изпълнително основание по чл.209, ал.2, т.5 от ДОПК. Така в нарушение на конституционните принципи, вместо поради забавата при плащането на дължимата компенсационна вноска тя да бъде принудително събрана по предвидения ред заедно с дължимата лихва за забава, за неизпълнението на това задължение се налага административно наказание, многократно надвишаващо по размер както дължимата вноска, така и лихвата върху нея, при положение, че плащането на компенсационната вноска по чл.38, ал.6 от ЗХУ не освобождава работодателя от задължението да наема хора с увреждания – чл.29, ал.7 от ППЗХУ. Посочените факти обосновават извод, че изследваното деяние представлява маловажен случай на административно нарушение, за което на основание чл.28, ал.1 от ЗАНН деецът е следвало, вместо да бъде глобен, да бъде изрично предупреден писмено, че при извършване на друго административно

нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на предупреждението, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание. Подобно предупреждение в пълна степен би осъществило указанията в чл.12 от ЗАНН превантивни цели – най-вече да предупреди и превъзпита нарушителя към спазване на установения правен ред. Като е сторил друго, наказващият орган е издал незаконосъобразно наказателно постановление, което следва да бъде отменено.

Предвид изложеното и на основание чл.63, ал.4, вр. ал.2, т.2 от ЗАНН, съдът следва да отмени наказателното постановление и да предупреди нарушителя, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

При този изход на спора и с оглед направеното искане от процесуалния представител на дружеството-жалбоподател за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира същото за основателно. Съгласно чл.63д, ал.3 от ЗАНН, в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл.37 от Закона за правната помощ. На основание чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 150 лева. Съдът намира, че следва да се присъди такова в размер на 100 лева, тъй като бяха проведени две открити съдебни заседания, в които се яви представителят на наказаното лице, беше назначена и изслушана съдебно-счетоводна експертиза по негово искане, предвид на което възнаграждението не следва да е в минималния размер.

В случая съдът е направил разноски от бюджета си за заплащане на възнаграждение на вещото лице, което е изготвило назначената съдебно-счетоводна експертиза. Същата беше с основно значение за правните изводи на съда относно обстоятелството, дали е налице извършено нарушение от обективна страна и дали същото е маловажно. Съгласно разпоредбата на чл.84 от ЗАНН, доколкото в този закон няма особени правила за призоваване и връчване на призовки и съобщения, извършване на опис и изземване на вещи, определяне разноски на свидетели и възнаграждения на вещи лица, изчисляване на срокове, както и за производството пред съда по разглеждане на жалби срещу наказателни постановления, на касационни жалби пред административния съд и предложения за възобновяване, се прилагат разпоредбите на Наказателно-процесуалния кодекс. Според чл.190, ал.1 от НПК, когато подсъдимият бъде признат за невинен или наказателното производство бъде прекратено, разноските по дела от общ характер остават за сметка на държавата.

Понятието „държава“ е използвано в широкия смисъл на думата, като държава са както съдебните органи, така и Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, която е към Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“. В случая обаче, съдът намира, че не следва да бъде ощетяван бюджетът на съдебната власт за сметка на бюджета на изпълнителната власт и в частност на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, тъй като макар и част от понятието държава в широкия смисъл на думата, то се касае за структури към отделни власти – съдебна и изпълнителна, които имат самостоятелни и независими бюджети. След като Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, която е към Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ е предприела настоящата проверка и действия по наказване на нарушителя, но издаденото НП е незаконосъобразно, то именно този орган следва да понесе разноските, сторени във връзка с действията му, които са довели до настоящото дело. Както при потвърждаване на издадено НП разноските се понасят от жалбоподателя, така и при отмяната му наказващият орган следва да възстанови на съда по бюджета на съдебната власт направените разноски за изготвяне на експертиза в размер на 650,00 лева. Освен това и в чл.143, ал.1 от АПК е посочено, че когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ, което е още един аргумент в полза на застъпеното становище. Предвид на това, Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ следва да бъде осъдена да заплати по сметка на СРС посочената сума в размер на 650,00 лева.

Мотивиран от горното, на основание чл.63, ал.4, вр. ал.2, т.2 и чл.63д, ал.3 от ЗАНН, Софийският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 23-2300233 от 05.06.2023 г., издадено от директор на дирекция „Инспекция по труда - Софийска област“, с което за нарушение на чл.38, ал.6 от Закона за хората с увреждания (ЗХУ) на „САЙТГРАУНД ХОСТИНГ“ ЕООД, ЕИК 204181297 е наложена имуществена санкция в размер на 2000 /две хиляди/ лева на основание чл.97, ал.1 от ЗХУ.

ПРЕДУПРЕЖДАВА на основание чл.28, ал.1 от ЗАНН нарушителя „САЙТГРАУНД ХОСТИНГ“ ЕООД, ЕИК 204181297, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

ОСЪЖДА на основание чл.63д, ал.3 от ЗАНН Дирекция „Инспекция по труда - Софийска област“ да заплати на „САЙТГРАУНД ХОСТИНГ“ ЕООД, ЕИК 204181297

сумата от 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА Дирекция „Инспекция по труда - Софийска област“ да заплати по сметка на РС-София сумата от 650,00 /шестстотин и петдесет/ лева, представляваща сторени по делото разноси за възнаграждение на вещото лице.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____